

حَسَنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا

آنچه پیش رو دارید، یادداشت مرتضی نجفی قدسی مسئول دارالقرآن علامه طباطبایی با عنوان «بهترین رفیقان» است به موضوع 175 غواص شهید پرداخت و یک نسخه از آن را در اختیار اعتدال قرار داده.

حَسَنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا

آنچه پیش رو دارید، یادداشت مرتضی نجفی قدسی مسئول دارالقرآن علامه طباطبایی با عنوان «بهترین رفیقان» است به موضوع 175 غواص شهید پرداخت و یک نسخه از آن را در اختیار اعتدال قرار داده.

متن این یادداشت به این شرح است:

«وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ التَّيِّبِينَ وَالصَّالِحِينَ وَالشَّهَدَاءِ وَحَسَنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا» (نساء، آیه 69)

و آنانکه خدا و رسولش را اطاعت کنند، البته با کسانی که خدا به آنها لطف و عنایت کامل فرموده یعنی با پیغمبران و شهیدان و صدیقان و صالحان محشور خواهند شد و اینها بهترین رفیقان هستند.

در این روزها ایران اسلامی داغدار عزیزانی است که حدود سی سال پیش به معراج رفتند و برای تذکار ما که آنها را فراموش کرده‌ایم، دوباره به معراج شهدا رفتند!

آنان کبوتران سبکبالی هستند که سالها پیش همدیگر را یافتند و با یکدیگر پیمان رفاقت و دوستی بستند و تا آخر با هم ماندند و از یکدیگر جدا نشدند تا اینکه به محضر شریف آقای جهان، محبوب عالم، پروردگار عزیز یکتای بی‌همتا راه یافتند.

چه مهمانان عزیز و گرانقدری و چه دربار قدس و مصفایی!

مژده وصل تو کو کز سرجان برخیزم

طایر قدسم و از دام جهان برخیزم

بهولای تو که گر بنده خویشم خوانی

از سر خواجگی کون و مکان برخیزم

آری، آنان دلدادگان عاشقی بودند که وجودشان ملامال از محبت و عشق به پروردگار بود و برای خدا از خانه و کاشانه خود هجرت کردند و از همه چیز دل بریدند و تنها به جانان دل سپردند و قلوب آنان حرم الهی گشته بود و آتش این عشق آنچنان

سینه‌های آنان را سوزانده بود که پس از گذشت دهها سال دود آتش این دلسوختگان با دست‌های بسته بر ما هویداست.

دست از طلب ندارم تا کام من برآید

یا تن رسد به جانان یا جان زتن برآید

بگشای تربتم را بعد از وفات و بنگر

کز آتش درونم دود از کفن برآید

ای عارفان، ای مهاجران، ای مجاهدان، ای همدلان و همسفران و ای شهیدان، شما رفیقان خود را پیدا کردید، آن هم بهترین رفیقان، از پیامبران الهی و برگزیدگان خاص حضرت احدیت و اولیای او گرفته تا صادقین و راستگویان و راست‌کرداران و از

صالحین و نیکوکاران عالم گرفته تا شهیدان گلگون کفن «طُوبَى لَهُمْ وَحَسَنُ مَا بِي» (رعد، 29)

مسلماً منزلگاه شما مجاهدان راه پروردگار، جنات عدن و بهشت ابدی است و به مصداق آیه شریفه «وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا» (نساء، 74) حضرت پروردگار به واسطه مجاهدت‌های شما اجر و پاداش عظیمی برای

شما عنایت می‌کند، گرچه بهترین پاداش جهادگران و عارفان حضرتش، همانا لقای الهی است که به آن نائل آمده‌اید.

اما آن سنگدلان و کوردلانی که شما را چنین اسفناک و بی‌رحمانه با دست‌های بسته زنده به‌گور کردند، بدانند که به مصداق آیه

شریفه «وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا وَعَذَابُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلِعْتَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا» (نساء، 93) یعنی هر کس انسان مؤمنی را عمدانه به قتل برساند، مجازاتش آتش جهنم است که در آن برای همیشه معذب خواهد بود و غضب و لعنت الهی بر او خواهد بود و خدای قهار عذابی بسیار شدید را برای او مهیا و آماده می‌سازد.

و اما این 175 نفری که این سعادت را یافتند تا مجتمعاً به بارگاه قدس الهی شرفیاب شوند از همان هنگامی که از خانه‌های خود خارج شدند و عازم دیار جبهه‌های نبرد گردیدند، مورد لطف و عنایت پروردگار قرار گرفتند و مصداق آیه شریفه «وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ» (نساء، 100) قرار گرفته، یعنی کسی که برای خدا از خانه‌اش خارج می‌شود و هجرت‌کننده به سوی پروردگار محسوب گردد، اگر در این راه مرگ او فرا رسد و از دنیا رود، محققاً اجر و پاداش او با خدا است.

نکته آخر اینکه: این عزیزان، در راه اداء تکلیف دینی، انقلابی و ملی خود، این چنین مظلومانه از این جهان رخت بر بستند و مسئولیت سنگین ادامه راه‌شان [در حراست از نظام امامت] را به ما سپردند. امید آنکه [مثل حضورمان در استقبال از پیکرهای آنان] همیشه هشیار و بیدار باشیم و قدردان نظام مقدس جمهوری اسلامی و ولایت فقیه که عطیه‌ای الهی است، بوده و توفیق ادامه راه شهدا را از درگاه الهی مسئلت نمائیم.

همتم بدرقه راه کن ای طایر قدس
که دراز است ره مقصد و من نوسفرم
ای نسیم سحری بندگی ما برسان
که فراموش مکن وقت دعای سحرم
خرم آن روز کز این مرحله بر بندم رخت
وز سر کوی تو پرسند رفیقان خیرم